

[Elara Munck.]

år til at være medlemmer af sygekassernes A-afdeling med de ret store statstilskud, der hører til denne afdeling, men det lykkedes altså ikke at komme igennem med det med en ny minister, og derfor vil vi i dag anbefale, at man stemmer for lovforslaget, når det kommer til tredje behandling, men vi har ikke opgivet at få det spørgsmål løst.

Det er fremgået ret tydeligt af udvalgsbehandlingen, at det, der i dag er sygekassegrænsen, med børnetillæg 800-900 kr. i ugeløn, er en grænse, der mere er fastsat, fordi man vil sikre Almindelig dansk Lægeforening og De samvirkende Centralforeninger af Sygekasser i Danmark, at deres overenskomster har et varigt grundlag. Jeg mener ikke, at vi her i folketinget skal lovgive af hensyn til institutioner og organisationer, men af hensyn til befolkningens interesser, og jeg håber, at socialministeren vil interessere sig lidt for disse overenskomster; der jo skal godkendes af sygekassedirektoratet, som også sorterer under socialministeren. Vi skulle nødig nå til at måtte underskrive den påstand, at politik er den kunst, der forhindrer folk i at beskæftige sig med, hvad der virkelig vedrører dem. Vi vil ikke denne gang røre mere ved spørgsmålet, men håber, at denne sag vil blive viderebehandlet, inden vi næste gang får mulighed for at ændre lov om offentlig sygeforsikring.

Med hensyn til ændringsforslagene vil den konservative folketingsgruppe stemme for det af socialministeren stillede og af et flertal tiltrådte ændringsforslag. Jeg kan ikke sige, at vi er særlig begejstrede. Vi havde jo, samtidig med at vi havde dette udvalgsarbejde i gang, også et såkaldt momsudvalg, og dér har man drøftet sociale kompensationer i anledning af momsforhøjelsen. Det havde for mig at se været mere tiltalende og rigtigere, om man havde henvist spørgsmålet til den udmærkede lov, vi har om offentlig forsorg, hvor vi jo netop har indført bestemmelser om langvarigt sygdoms- og arbejdsløshedsramte og om særlige ydelser i forbindelse med fødsel. Jeg mener, at lov om offentlig forsorg er tilstrækkelig rummelig og god til, at vi kunne have løst spørgsmålet ved hjælp af den, men man har altså valgt at henstille til det udvalg, hvor vi beskæftigede os med dette lov-

forslag, at gennemføre en vis økonomisk ydelse til fordel for bl. a. langvarigt sygdomsramte. Ministeren og udvalgets flertal har valgt at foreslå, at der til personer, hvis arbejdsudygtighed har en varighed af mere end 3 uger, ydes et tillæg på 1 kr. pr. dag fra sygdomsperiodens begyndelse til de sygedagpenge, man i øvrigt kan få, og man har opgjort værdien af denne ydelse til 3-4 mill. kr. Jeg kan godt forstå, at man fra socialdemokratisk og folkesocialistisk side har kunnet stille et andet forslag, det falder ganske naturligt, og vi kan så overveje, hvad der er det mest rimelige. Vi mener ikke i den konservative folketingsgruppe at kunne gå videre end til dette beløb på 3-4 mill. kr. og foreslår altså, at man stemmer for ministerens ændringsforslag.

Der foreligger også ændringsforslag fra venstresocialisterne. Det står vi også forstående overfor, men mener heller ikke, at vi kan stemme for det. Jeg mener ligesom hr. Bundvad, at det er en væsentlig ændring i hele systemet, vi har bygget op om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, og også vi må mene, at dette spørgsmål må afvente en ændring af sygekasselovgivningen i almindelighed.

Vi vil altså opfordre til, at man ved tredje behandling stemmer for lovforslaget, og at man her ved anden behandling stemmer for de af socialministeren stillede ændringsforslag.

P. E. Eriksen: Lovforslaget drejede sig jo om sygekassegrænserne og de problemer, der kunne opstå i den forbindelse. Der blev ved første behandling her i tinget rejst nogle spørgsmål, som blev formuleret og sendt til socialministeriet, der har besvaret disse spørgsmål. Lægeforeningen har i en skrivelse, der som bilag er optrykt i betænkningen, givet udtryk for sine tanker omkring problemet, og også i selve betænkningen er der gjort opmærksom på disse tanker. Socialministeren har givet tilsagn om at ville overveje at tage spørgsmålet om sygekassegrænsernes højde op til revision, hvis der sker væsentlig forrykkelse af forholdet mellem A-medlemmer i sygekasserne og den samlede befolkning over 16 år.

Det var altså disse problemer der i første række skulle diskuteres, men det var jo i